

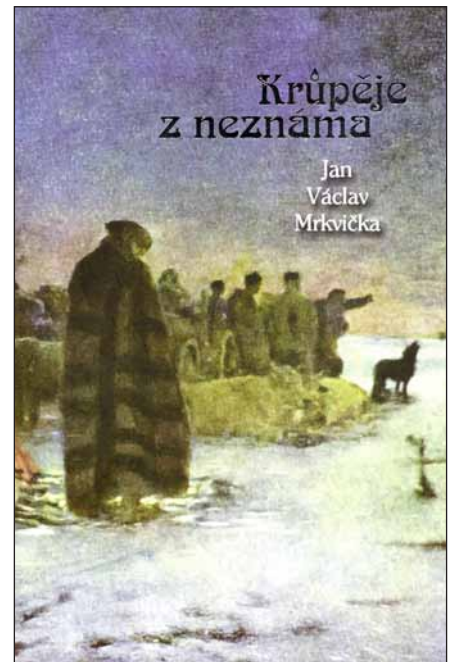
Ян Мърквичка – художникът, който умееше да реди и стихове

Художникът Ян Мърквичка отдавна е потънал в забвение в Чехия. Във „втората“ си родина – България, чешкият майстор на четката живее цели 40 години, а името му и до днес предизвиква уважение сред българите. Както е известно, той е един от създателите на „Българска седянка“ и на дружество „Чех“

Едва ли някой от нас е предполагал, че Ян Мърквичка е бил и майстор на перото. През 1930 г. дворцовата печатница в София отпечатва неговата стихосбирка „Křupěje z neznáma“. 82 години по-късно Българската културно-просветна организация в Прага „Св. Св. Кирил и Методий“ даде възможност и на българи, и на чехи да държат в ръце второто красиво оформено издание на стихосбирката. Уникалното събитие се проведе в Дома на националните общности на високосния 29-и февруари. Сред гостите бяха г-жа Горяна Ленкова и консул Тюркян Акиф от Българското посолство, директорът на Българското училище в Прага – Еленко Начев, представители на българската общност в Прага и на други български сдружения в Чехия.

Главните организаторки, председателката на „Св. Св. Кирил и Методий“ д-р Силвия Георгиева и праплеменницата на Ян Мърквичка – художничката-илюстраторка Инка Делевова-Мърквичкова, бяха подготвили богата и интересна програма. С. Георгиева представи живота на чешкия художник и историята на стихосбирката. Тя и И. Делевова прочетоха пред многобройната публика стихотворения, поместени в нея. Кулминацията на вечерта беше кръщавката на красиво оформената книжка, издадена с финансовата подкрепа на пражкия магистрат. Чешката оперна певица Г. Мацку изпълни арии от класически произведения. Вечерта завърши с чаша червено вино.

д-р Красимира Мархалева

Трифон Зарезан

И ето ни пътуващи за Прага, за нашето първо участие с ансамбъл „Пирин“ от гр. Бърно. Дъщеря ми Цветни държеше ръката ми и повтаряше „Оле мамо, много се вълнувам“. И е разбираемо – за първи път ще танцува пред публика. Яна се погри-

жи да й нагласи народна носия по размер. Какъв блясък имаше в очите й, когато я облече.

И така пристигнахме в Прага. Всички вече се бяха събрали. Танцьорите от ансамбъл „Българи“ от Прага, ансамбъл „Китка“ от Виена, оркес-

търа „Мияктич“ от Прага и много хора зрители. Трифон Зарезан – така обичан български празник. Имах щастието, че съдбата ме срещна с Гошо, ръководител на ансамбъл „Пирин“. Приеха ни така приятелски, все едно танцуваме там от години. За няколко репетиции научихме една хореография и ето ни на празника. Няма да забравя усмихнатите български лица. Непринудените разговори с хора, които виждахме за първи път. Виещите се хорà и липсата на място, защото всички са се хванали на хорото. Българската реч, огласяваща целият ресторант. И няма да забравя малките дечица: едните спящи в скута на майките си, а други неуморимо щъкащи с малките си крачета под звуците на силната музика. Беше страхотно преживяване! Благодарим ви, Пирин!!!

Вяра Григорова